

## Tématické okruhy ke zkoušce

1. Sociální politika jako proces. Fáze politického procesu.
2. Vývoj modelu politického cyklu a jeho kritika. Popis Eastonova modelu.
3. H.D. Lasswell a „policy science“ jako věda o politickém procesu.
4. Racionalistické a institucionální perspektivy analýzy politického procesu.
5. Typy pojetí racionality politického procesu. Efektivita, legitimita, soudržnost programu jako racionální kritéria.
6. Čím je způsobena komplexnost prostředí sociálního programu?
7. Typy pojetí implementace sociálního programu.
8. Sociální problém, jeho utváření a konstrukce ve společnosti. Sociální a veřejný problém.
9. Základní pojmy profesionální diagnózy problému. Vliv profesionálních společenství na konstrukci sociálních problémů.
10. Interakce veřejného mínění, mass-médií a politické reprezentace při utváření politické agendy v demokratické společnosti.
11. Vývoj pojetí veřejnosti, veřejnost a politická masa.
12. Downsův model cyklu veřejného zájmu o sociální problémy.
13. Sociální problém jako mediální, veřejný a politický jev.
14. Racionalistický a „inkrementální“ model rozhodování v procesu sociální politiky.
15. Koncepce „ohraničené racionality rozhodování“ Herberta Simona.
16. V čem se liší pojetí rozhodování ve veřejných programech Herberta Simona a Charlese Lindbloma?
17. Ostatní modely rozhodování v sociálních programech (Yehezkel Dror, Armitai Etzioni) Proveďte jejich kritiku.
18. Co znamená „parcialita poznávacího statutu teoretických modelů rozhodování“?
19. Uveďte bariéry formulace „jasných a srozumitelných cílů“ při tvorbě sociálního programu.
20. Pojetí rozhodování ve fázích tvorby programu a implementace. Politická a správní rozhodnutí. Vysvětlení pojmů sociální program, politika a správa.
21. Organizace sociálního programu a jeho organizační kultura.
22. Vysvětlete rozdíl mezi organizační strukturou a kulturou programu.
23. Základní aspekty organizačních vztahů: vyžadovaná odpovědnost a důvěra.
24. Organizační stabilita a flexibilita sociálního programu.
25. Dimenze měření organizační stability a flexibility. Organizační typologie Burnse a Stalkera.
26. Organizační model byrokratické správy. Administrace.
27. Organizační model managementu systémů. Management.
28. Organizační model profesionální intervence.
29. Organizační model org. rozvoje a týmové spolupráce. Koordinace.
30. Organizační model konfliktu zájmů a jeho vyjednávání. Mediace.

31. Kulturní regulace organizačního chování. Formální a neformální struktura programových vztahů.
32. Pojetí implementační struktury Benny Hjerna a Davida Portera
33. Kulturní a sociální heterogenita implementační struktury.
34. Typologie aktérů implementační struktury: programové sítě, zájmové koalice, komunity, asociace, organizace, nátlakové skupiny.
35. Role jedince v organizaci programu. Zdroje mocenské pozice jedince podle Michela Croziera.
36. Vysvětlete rozdíl mezi organizační nezávislostí jedince a volností individuálních rozhodnutí.
37. Co jsou „oblasti organizační neurčitosti“? Popište nekonzistentní pozice v rámci organizace programu.
38. Popište typické způsoby individuální adaptace programových pracovníků na nekonzistentnost jejich postavení v organizaci.
39. Význam komunikace pro utváření organizace sociálního programu.
40. Druhy komunikace v organizaci a typické komunikační záměry.
41. Charakteristika komunikace v organizačních modelech sociálních programů.
42. Bariéry dorozumění při interpersonální komunikaci. Možnosti jejich odstraňování.
43. Příkazová pracovní skupina a podmínky budování efektivního pracovního týmu.
44. Vývoj pracovní skupiny v rámci programu.
45. Komunikační sítě v pracovních skupinách a jejich vyhodnocení.
46. Organizační soudržnost programu, vztah soudržnost – výkon, způsoby budování soudržnosti.
47. Organizační konflikty. Řízení konfliktů, jejich stimulace a tlumení.
48. Techniky efektivního řešení pracovních konfliktů.
49. Programové situace vhodné pro stimulaci organizačních konfliktů.
50. Typologie analýz sociálních programů. Pojem evaluace. Praktické otázky pro evaluační výzkum.
51. Management a „policy science“ jako teoretická východiska evaluačních studií. Limity rozvoje programových evaluací.

### **Literatura:**

Winkler J. Implementace. Brno MU 2002

Winkler J. Věda, evaluace a sociální politika. In: Trh práce, nezaměstnanost, sociální politika. Sirovátka, T. Mareš, P. (eds) Brno MU 2002 s. (též internet)

Winkler, J. Sociální problémy moderní společnosti. (Internet)

Winkler, J. Veřejné mínění jako projev veřejného zájmu. In: Malý I. (ed) Problémy definování a prosazování veřejného zájmu. Brno MU 1999 s. 87 – 100

Fiala, P. Schubert K. Moderní analýza politiky. Brno, Barrister Principál 2000

Viz literatura v sylabu.